

עת"א 10147/12/21 - איאד מרחללה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 10147-12-21 מרחללה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	איאד מרחללה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת עצור (להלן: "**המבקש**") להורות למשיבים לשנות את סיווגו מעצור בטחוני לעצור פלילי ולהעבירו בהתאם למתקן כליאה באזור המרכז הסמוך למקום מגורי משפחתו.

המבקש טוען כי אין מאומה בין העבירות המיוחסות לו לבין סיווגו כעצור בטחוני, לטענתו מיוחסות לו עבירות ביחד עם אחרים, באירוע של השלכת אבנים בעיר לוד, אשר כתוצאה ממנו מצא את מותו פלוני. המבקש טוען כי הוא אינו עבריין, אין לו דבר עם פעילות טרור כלשהי, הוא אינו בעל שייכות ארגונית לרבות שייכות לארגון עוין ולא הביע בכל דרך אהדה לארגון זה או אחר. המבקש טוען כי הוא אזרח ראוי ונאמן למדינה, איש עבודה וחרף כל האמור הושם בתנאים קשים מאד בבית סוהר באגף בטחוני. מכאן העתירה.

בדיון, הוסיף ב"כ המבקש וטען כי קיימת בתיק הפלילי מחלוקת של ממש ביחס לראיות, בין היתר כאשר הפרקליטות אינה יודעת להצביע מי מן המעורבים הוא שזרק את האבן על המנוח. ב"כ המבקש טען כי לא ייתכן שרק המבקש והשותפים לו ייקראו "טרוריסטים" כאשר מן הצד השני, היהודים אשר תקפו קודם לכן אינם מוגדרים כך. ב"כ המבקש טען כי לא ייתכן לקרוא למבקש טרוריסט בגין מעשיו וכי החזקתו באגף בטחוני מהווה, למעשה, עונש, כאשר הוא אינו יכול להתקשר להוריו ונתון לשליטת אסירים אחרים. ב"כ המבקש טען כי אין כל הצדקה להחזיק את המבקש באגף בטחוני ולא יקרה דבר אם יועבר לאגף פלילי.

המשיבים טוענים כי המבקש הינו עצור, החל מיום 5.6.21 כאשר ביום 24.6.21 הוגש נגדו ונגד מעורבים אחרים כתב אישום במסגרת ת"פ 54569-06-21 בבית המשפט המחוזי בלוד, בגין שני אישומים חמורים: רצח בצוותא בנסיבות מחמירות של מעשה טרור ומעשה טרור בצוותא של יידוי אבן אל עבר כלי תחבורה, חבלה במזיד ברכב בצוותא ממניע גזעני ושיבוש מהלכי חקירה בצוותא.

המעשים המיוחסים למבקש אירעו, כך לפי כתב האישום, במהלך פרעות שהתרחשו בארץ במקביל למבצע "שומר חומות".

המשיבים טענו כי לאחר בדיקה ושקילה של גורמי המודיעין אצל המשיבים, התקבלה החלטה ביום 29.7.21, לפיה יש לסווג את המבקש כעצור בטחוני, זאת בהתאם לסעיף 1א' בפקודת הנציבות 04.05.00 שעניינה "תהליך הגדרת אסיר בטחוני" אשר לפיו: "סיווג אסיר כאסיר בטחוני הינו החלטה מנהלית אשר נועדה, בין היתר, לאפשר את ניהולם של בתי הסוהר, תוך שמירה על הסדר, המשמעת והביטחון, בהתחשב במאפיינים המיוחדים של אסירים אלו". סעיף 1ג לפקודה מתייחס לטבעה וטיבה של העבירה המיוחסת לחשוד וכן המניעים והנסיבות לביצועה כאשר סעיף 3ב לפקודה מגדיר אסיר בטחוני כאסיר אשר נחשד בביצוע עבירה שעל פי נסיבותיה (כך בין היתר), היא עבירה ביטחונית ושהמניע לביצועה הינו לאומני כאמור בנספח ב' לפקודה, אשר מפרט את העבירות הביטחוניות שהמניע להן לאומני וקובע כי עבירות של הסתה לגזענות או לאלימות לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977, יחשבו כעבירות ביטחוניות שהמניע להן הינו לאומני. בנסיבות המקרה כאן, מיוחסות למבקש עבירות אשר בגינן מצא את מותו אדם על רקע השתייכותו הלאומנית.

בהתאם לכך, טענו המשיבים כי המדובר בהחלטה מנהלית המצויה בגדר סמכותם של הגורמים המקצועיים, בהתאם לשיקול דעתם המקצועי אשר קבעו את סיווגו של המבקש כעצור בטחוני. המשיבים טענו כי סיווג זה נעשה כדין ובהתאם גם שיבוצו באגף הביטחוני במתקן הכליאה "מגידו" בוצע כדין, ההחלטה אשר התקבלה הינה סבירה ואין הצדקה להתערבות בהחלטה זו. משום כך עתרו להורות על דחיית העתירה.

בדיון, הגיבה ב"כ המשיבים לטענות ב"כ המבקש וטענה כי פועל יוצא של הגדרת האסיר כאסיר בטחוני היא החזקתו באגף של אסירים ביטחוניים וכי המבקש לא עמד בנטל להוכיח כי יש לנהוג בו אחרת. לטענתה, לא ניתן לטעון כי העובדות המתוארות בכתב האישום שהוגש נגד המבקש נעשו שלא ממניע לאומני ומכאן הגדרתו כאסיר בטחוני. עוד הוסיפה ב"כ המשיבים וטענה כי ככל שיהיה שינוי בהוראות הפקודה או שינוי אחר, רשאי המבקש לפנות בבקשה נוספת.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות, בחומר הגלוי והחסוי בעניינו של המבקש ושמעתי את הצדדים באריכות, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערבות בהחלטת המשיבים ועל כן דין העתירה להידחות.

חרף טענותיו של המבקש, איני מוצאת כי נפל דופי בסיווגו כאסיר בטחוני.

סיווג זה נקבע בהתאם להוראות הפקודה והעבירות המיוחסות למבקש, בנסיבות המפורטות בכתב האישום, וכל אלו בהחלט מתיישבות עם ההגדרה הקבועה לאסיר בטחוני. המעשים המיוחסים למבקש נעשו מתוך מניע גזעני, לכאורה, בהתאם לכתב האישום. בכך תומכת גם עמדת השב"כ אשר הוצגה בפניי.

מעבר לכך, הסמכות לסווג אסיר נתונה לגורמים המקצועיים אצל שב"ס אשר פועלים בהתאם לחוות דעת המוצגות בפניהם ובהתאם להוראות הפקודות.

סיווג המבקש כאסיר בטחוני נעשה, אם כן, על פי הוראות הפקודה ובהתאם לסיווגו ככזה, הוא גם מוחזק באגף בטחוני. מסכימה אני עם המשיבים כי קיומן של ההוראות ביחס לאופן שבו יוחזקו אסירים שסווגו כאסירים ביטחוניים, חשוב גם לצורך השמירה על עיקרון השוויון בין האסירים.

המבקש ביקש לשכנע את בית המשפט כי אין מקום לסווגו כאסיר בטחוני לאור עברו הנורמטיבי לטענתו ובהעדר הזדהות עם ארגון עוין, אולם אין בכל טענות ב"כ המבקש כדי לשנות מן העבירות המיוחסות למבקש ומן העובדות המתוארות בכתב האישום וכפי שעולה גם מעמדת השב"כ. לחילופין, ביקש להחזיקו כאסיר בטחוני באגף פלילי, אולם לא מצאתי כי הוצגו טעמים אשר יש בהם כדי להחריג את המבקש ביחס לאסירים אחרים.

מתגובת המשיבים עולה כי בקשת העותר נבחנה עניינית ולא נמצא כי יש מקום לחרוג מן הכלל בעניינו, כמו גם בעניינם של יתר המעורבים באירוע המיוחס בכתב האישום.

לא מצאתי כי נפל דופי בהחלטות המשיבים או כי החלטה כלשהי מאלו שניתנו בעניינו של המבקש אינה סבירה באופן שמצדיק התערבות בה.

מן המקובץ, אני מורה על דחיית העתירה.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.